

разношарной пияци наlicила, на коима бы се дѣла разни племена и ѣзика као Грци и Французи, Енглези и Ђрмени, свако у свомъ особитомъ ношиву и говору тумарати видили и чули.“ — Ми одговарамо: и една добросложена и майсторски израђена мозаика естъ лепа, она има видъ и животъ и свагда е боля, него досадашня *disjecta membra* Славянскогъ народа и књижества Ђдно торжиште или една пияца разнородный люди и ѣзика неће и неможе Славянска књижевность быти, ерѣ сви су Славяни само една крвѣ, едно тело, еданъ народъ, и сва нѣнова нарѣчия есу еднородна; различность изображениа Славянски племена естъ само различность степенa, а не вида. Досадашньи животъ Славяна мора ма како свой стари безвидни изгледъ са еднимъ опредѣленимъ видомъ променути; интереси народа ишту то заповедаюћи, и сваке сумнѣ мораю овде онемити и сва размишляваня исчезнути. Што е добро и нужно, то е и могуће; што е кодъ другіи народа у другимъ обстоятелствама и отношенияма могуће и у дѣйство приведено, зашто то исто и кодъ насъ небы быти могло у књижевномъ отношении. Владѣтели држе заедно, алираю се и срођаваю по целой Европи; трговци имаю свое куће и тамо и овде, у Лондону и у Паризу, Неаплу, Хамбургу, Бечу, Петрограду: Европа нѣново е отечество; Швайцѣрски солдати и Француски офицери служе у Турской